

en Række Bespareselsforslag, hvoraf jeg tror, saadant noget som 40 000 Kr. gælder de militære Budgetter, medens hele det øvrige Beløb falder paa de civile Budgetter. Det er da naturligt, at vi for vort Vedkommende har ønsket at pege paa, at man ved en rimelig Fremgangsmaade, hvorved man ogsaa paa det militære Omraade tog Hensyn til de særlig vanskelige økonomiske Forhold, som Staten er bragt ud i, kunde gennemføre Bespareser, som meget vel vil kunne forenes med den gennemførte Lovgivnings Bevarelse og ikke vil forhindre, at denne siden træder i Kraft i fuldt Omfang, naar de økonomiske Tilstande maatte blive ændret.

Jeg skal da anbefale, at man paa det militære Omraade tager det samme økonomiske Hensyn som paa de øvrige Omraader og følgelig slutter sig til det her foreliggende Lovforslag.

I. A. Hansen: Indenfor et Tidsrum af 8 Maaneder har dette Tings Flertal to Gange tilkendegivet som sin Villie, at den nye Forsvarsordning skal gennemføres: først i August Maaned ved Vedtagelsen af Militærlovene, sidst for mindre end en Maaned siden ved den fornyede Vedtagelse af Kaserneloven, under hvilken Lovs Behandling hele Forsvarsspørgsmaalet igen blev debatteret her. Nu kan de ærede Forslagsstillere være misfornøjede med denne Beslutning fra dette Tings Flertals Side, men det er nu en Gang en Beslutning, og de ærede Forslagsstillere har jo ikke Spor af Grund til at antage, at Flertallet i Løbet af mindre end en Maaned skulde have forandret sin Opfattelse og skulde være blevet til Sinds at gaa med til at standse Gennemførelsen af Forsvarslovene og slaa en Streg over det, som blev vedtaget for kort Tid siden. Det vilde nemlig blive Tilfældet ved Vedtagelsen af det Forslag, der er fremsat her. Resultatet vilde blive, at den nye Ordning vilde være ødelagt. Men saaledes bærer en Rigsdag sig ikke ad; en Rigsdag, der vil opretholde Respekten for sig, ændrer ikke en Beslutning af denne Karakter fra Maaned til Maaned.

Naturligvis mener de ærede Forslagsstillere heller ikke dette. Naturligvis har de ikke noget Øjeblik troet paa Muligheden af at gennemføre disse Forandringer. Det Forslag, der her er fremsat, maa vi opfatte som en Demonstration, som et rent og skært Paradedorslag. Et Forslag af denne Karakter har vi ingen Interesse i at forhandle om, og vi agter fra vor Side hverken at deltage i Forhandlingen om det eller i Behandlingen af det. Fremsat i dette Øjeblik,

umiddelbart efter, at Tingets Flertal har truffet sin Beslutning, maa vi, som den højtærede Forsvarsminister sagde, betragte dette Forslag som en Udæskning af Flertallet i denne Sal, og jeg finder, at det rette Svar paa denne Udæskning maa være at afvise Forslaget ved at stemme mod dets Overgang til anden Behandling.

L. Rasmussen: Hvis vi levede under normale Forhold, vilde jeg være enig med det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen i, at saa burde man ikke saa kort Tid efter, at Love er vedtaget, og forinden der har været foretaget Valg, og Folketingets Samsætning er forandret, fremsætte Forslag til Ændringer i disse Love, og noget saadant vilde sikkert heller ikke være sket. Men nu ved den højtærede Forsvarsminister, og det ved den ærede Ordfører for Venstre, at efter at de havde vedtaget Militærlovene, fremsatte Regeringen et Finanslovsforslag, og Statsministeren bad som Ordfører for Regeringen Folketinget om at tiltræde de Bevillinger, man krævede paa dette Finanslovsforslag. Saa forandrede de økonomiske Forhold sig i en saadan Grad, at nu 3—4 Maaneder efter kommer man og anmoder Folketinget om at forkaste de Forslag, som man har været med til at vedtage ved Finanslovsforslagets anden Behandling. Ja, ikke alene dette, men Forholdene har udviklet sig paa en saadan Maade, at Ministrene i December Maaned kom til Finansudvalget med Forslag, som de i Januar Maaned bad os ikke vedtage. Naar Forholdet er dette, synes Tiden mig inde til ogsaa at fremsætte et Forslag som det foreliggende. Dette Forslag skærer ikke i levende Kød. Militærlovene danner ikke en Gang et Hele. Militærlovene er halve Standpunkter, som er makket sammen, fordi to Parter skulde imødekomme hinanden og gjorde det paa en saadan Maade, at Resultatet deraf blev hverken Fugl eller Fisk. Hvorfor vil man da træde saa drabeligt op fra Venstres Side, at man vil nægte Lovforslaget Overgang til anden Behandling og dermed standse dets videre Gang gennem Tingene? Man har Magten til det i Dag. Endnu kan man gøre det. Venstres Ordfører har selv en levende Forstaaelse af, at Vælgerne har en anden Opfattelse af den Lov, man her foreslaar at ændre, end Folketingets Flertal. At det skulde være noget særligt, at man i Fjor Sommer vedtog nogle Love og i Aar stiller Forslag om Bespareser paa disse Love, uden at derigennem Lovens Gennemførelse ødelægges, er ikke rigtigt. Det er jo den samme Vej, der følges her, som Ministrene har anvist i rig Udstrækning